

OWCUG (1) *sb m*

o jasne.

sg [*N* owcug. ◇ *I* owcugiem.] ◇ *L* owcugu.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII (z Cn) – XVIII w.

Przyrząd do wdziwania butów na nogi (z niem. Aufzug); ferrum aut cornu calceum attrahens, instrumentum quo calceum pedi inducimus Cn: [owczuk [!] żelazny za gr 5 InwMieszcz 1582 nr 240.]

[W porównaniu: szarucha co ją smaruia/ iaka moc ma/ wiele iey dofyć [...] głupie zaniedbawia: więc iednąż masicia/ chlopie/ meza/ itarcia/ zolnierza/ niewialte/ iako szwiec iednym owcugiem zazuwia OczkoPrzymiot 9.]

W przeni (1) :

W porównaniu (1): tak to iest smaczny ten pinguis panis Christi [o nadaniach dla Kościoła], iż po iego choć kalku/ swoia wielka partyka snadniey się w gardło iako po owcugu wemknie. PowodPr 50.

EW